

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Messias en de Vijgenboom

Deel 1

Tijdens Zijn bediening heeft Jezus - ofwel Jesjoea in het Hebreeuws - vele wonderen gedaan. Hij wierp demonen uit mensen, genas zieken, liet blinden weer zien en kreupelen weer lopen. Hij wekte zelfs mensen op uit de dood. Het is eenvoudig te begrijpen waarom Jesjoea zoveel wonderbaarlijke daden heeft gedaan: Hij hield van de mensen en Hij genas mensen op een wonderbaarlijke manier om hen te helpen. Maar Jesjoea heeft een paar wonderen gedaan die wat vragen oproepen, omdat ze niet lijken te passen bij dit idee dat Hij mensen hielp. Met name het verslag van Jesjoea waarbij Hij op wonderbaarlijke wijze een vijgenboom liet verdorren:

Mattheüs 21:18-22

's Morgens vroeg, toen Hij terugkeerde naar de stad, kreeg Hij honger. En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk. Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord? Maar Jezus (Jesjoea) antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

Dus, waarom deed Jesjoea dit wonder als het geen enkele praktische waarde lijkt te hebben? Welnu, soms hadden de wonderen van Jesjoea zowel een profetisch als een praktisch doel. Dat wil zeggen dat de wonderbaarlijke handelingen van Jesjoea soms een bepaalde profetie vervulde, of een bepaalde les leerde. De genezingen van Jesjoea hadden bijvoorbeeld een praktisch voordeel, maar ze vervulden ook een profetie, zoals Mattheüs opmerkte:

Mattheüs 8:14-17

En Jezus (Jesjoea) kwam in het huis van Petrus en zag zijn schoonmoeder met koorts op bed liggen. En Hij raakte haar hand aan en de koorts verliet haar; en zij stond op en diende hen. Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren, opdat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen.

Het wonder van het doen verdorren van de vijgenboom leek geen praktisch doel te dienen, maar zoals we zullen zien, diende het wel een profetisch doel. In deze studie gaan we dit wonder wat nader onderzoeken. Waarom liet Jesjoea deze vijgenboom verdorren? Wat was het doel daarvan? Wat heeft dat met het geloof te maken en het verheffen van bergen? En wat kunnen wij leren van dit verhaal?

Om het profetische doel achter dit wonder te begrijpen, moeten we een paar elementen begrijpen die in dit verhaal voorkomen. Er zijn eigenlijk zes elementen in dit verhaal waarbij andere Schriftgedeelten ons kunnen helpen om die te definiëren. Die elementen zijn:

- 1) Een boom die geen vrucht draagt
- 2) Een boom die verdort
- 3) Geloof hebben
- 4) Niet twijfelen
- 5) Bergen verheffen, en
- 6) Ontvangen waarvoor je bidt

Laten we deze onderwerpen eens gaan bekijken en zien welke betekenis de Bijbel eraan toekent.

Vrucht Dragen

De Bijbel spreekt vaak over vrucht dragen, en het wordt meestal gebruikt als beeldspraak voor rechtvaardig gedrag. Bijvoorbeeld:

Spreuken 12:12

Wat de goddeloze begeert, is een vangnet van kwaad, maar de wortel van de rechtvaardigen brengt vrucht voort.

Psalm 1:1-3

Welzalig de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van de zondaars, die niet zit op de zetel van de spotters, maar die zijn vreugde vindt in de Wet van de HEERE (JHWH) en Zijn Wet dag en nacht overdenkt. Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, waarvan het blad niet afvalt;.

Mattheüs 12:33-35

Stel dat de boom goed is, dan is ook zijn vrucht goed; of dat de boom slecht is, dan is ook zijn vrucht slecht. Want aan de vrucht wordt de boom gekend. Adderengebroed! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond. De goede mens brengt goede dingen voort uit de goede schat van het hart, en de slechte mens brengt slechte dingen voort uit de slechte schat.

Deze verzen laten deze beeldspraak duidelijk zien: de rechtvaardige, die niet slecht is, geen boosdoener, brengt goede vruchten voort, wat inhoudt dat hij goede werken voortbrengt. In het verhaal van de vijgenboom brengt de vijgenboom echter geen vrucht voort; het heeft alleen bladeren. De Bijbel spreekt ook vaak over bomen die geen goede vruchten voortbrengen, zoals in de volgende verzen:

Mattheüs 7:15-20

Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen.

Mattheüs 3:7-10

Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Addereengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.

Dus de bomen die goede vruchten voortbrengen, vertegenwoordigen de rechtvaardigen, degenen die God dienen, en zij zullen voorspoed kennen, terwijl de bomen die geen goede vruchten voortbrengen de goddelozen vertegenwoordigen, degenen die tegen God zondigen, en die zullen omkomen. Dus de vruchteloze vijgenboom, die Jesjoea deed verdorren, lijkt een goddeloos persoon of een groep goddeloze mensen te vertegenwoordigen. Vervolgens zullen we zien wie met deze vijgenboom wordt bedoeld.

De Boom Die Verdort

De Bijbel spreekt op diverse plaatsen over bomen die verdorren, en die bomen symboliseren meestal een groep mensen die op het punt staan om vernietigd te worden. Hier zijn enkele teksten:

Hosea 9:13-17

Efraïm, zoals Ik het gezien had, was als Tyrus, geplant in een lieflijke woonplaats, maar Efraïm zal zijn kinderen moeten uitleveren aan de moordenaar. Geef hun, HEERE (JHWH), ja, wat moet U hun geven? Geef hun een baarmoeder die zonder vrucht blijft en borsten die verdrogen. Al hun kwaad bleek in Gilgal, ja, daar heb Ik hen gehaat. Vanwege hun slechte daden zal Ik hen uit Mijn huis verdrijven. Ik zal hen voortaan niet meer liefhebben: al hun vorsten zijn opstandig. Efraïm is getroffen: **hun wortel is verdord, vrucht zullen zij niet voortbrengen**. Zelfs als zij nog nieuw leven verwekten, zou Ik de lievelingen van hun moederschoot doden. Mijn God zal hen verwerpen, omdat zij naar Hem niet luisteren. Zij zullen zwervers onder de volken zijn.

Hosea sprak over Efraïm, de leidende stam in het koninkrijk Israël. Vanwege hun slechtheid, hun vruchteloosheid, verdorde de wortel van Efraïm; hun koninkrijk werd veroverd door de Assyriërs en hun mensen werden over de hele wereld verspreid. De profeet Jeremia gebruikte een soortgelijke metafoor met betrekking tot het koninkrijk Juda:

Jeremia 8:8-13

Hoe kunt u dan zeggen: Wij zijn wijs, en de Wet van de HEERE (JHWH) is bij ons! Voorwaar, zie, de leugenpen van de schriftgeleerden heeft die Wet tot leugen gemaakt. De wijzen zullen beschaamd staan, ontsteld zijn en gevangen worden. Zie, zij hebben het woord van de HEERE (JHWH) verworpen, wat voor wijsheid zouden zij dan hebben? Daarom zal Ik hun vrouwen aan anderen geven, hun akkers aan bezetters. Want van klein tot groot is ieder van hen uit op winst. Van profeet tot priester, pleegt ieder van hen bedrog. Zij genezen de breuk van de dochter van Mijn volk op het lichtst door te zeggen: Vrede, vrede! Maar er is geen vrede! Staan zij beschaamd, omdat zij een gruweldaad gedaan hebben? Ze schamen zich zelfs niet in het minst, ja, zij weten van geen blozen. Daarom zullen zij vallen onder hen die vallen, ten tijde van de vergelding aan hen, zullen zij struikelen, zegt de HEERE (JHWH). Ik ga hen volkomen wegvagen, spreekt de HEERE (JHWH). **Er zijn geen druiven aan de wijnstok, geen vijgen aan de vijgenboom, en de bladeren zijn verwelkt.** Wat Ik hun gaf, daaraan gaan zij voorbij.

Net als het koninkrijk van Israël, zondigde ook het koninkrijk Juda tegen God; ze droegen geen vruchten van berouw en gerechtigheid, dus hun koninkrijk werd veroverd door de Babyloniërs en hun volk werd in ballingschap gevoerd.

Wat waren de slechte daden die deze naties, Israël en Juda, hadden begaan? Afgoderij, de aanbidding van andere goden, was één van de belangrijkste (Jeremia 5:19; Ezechiël 6:3-7), maar er waren er nog veel meer. In het geval van Israël onderdrukten hun leiders de armen en brachten ze gebrekkige offers aan God, zoals de profeet Amos beschreef:

Amos 4:1-5

Luister naar dit woord, koeien van Basan die op de berg van Samaria zijn, u, die de geringen onderdrukt, die de armen mishandelt, die tegen hun heren zeggen: Breng ons iets, zodat wij kunnen drinken. De Heere HEERE (JHWH) heeft gezworen bij Zijn heiligheid dat er, zie, dagen voor u komen dat men u zal optrekken met haken en wie na u overblijft, met vishaken. Door bressen zult u naar buiten gaan, de ene vrouw na de andere, en weggeworpen worden naar Harmon, spreekt de HEERE (JHWH). Kom naar Bethel en zondig, naar Gilgal om veel te zondigen. Breng 's morgens uw offers, op elke derde dag uw tienden. Laat van het gezuurde brood een lofoffer in rook opgaan, kondig luid vrijwillige gaven aan, laat het horen, want zo wilt u het toch graag, Israëlieten, spreekt de Heere HEERE (JHWH).

In Juda was één van hun zonden dat hun leiders mensen onrechtmatig tot slaaf maakten:

Jeremia 34:8-22

Het woord dat van de HEERE (JHWH) gekomen is tot Jeremia, nadat koning Zedekia een verbond had gesloten met heel het volk dat in Jeruzalem was, om voor hen vrijlating af te kondigen, zodat ieder zijn slaaf, en ieder zijn slavin, die een Hebreëer of Hebreeuwse was, vrij liet weggaan, zodat niemand bij hen meer als slaaf bij een Judeeër, zijn broeder, zou dienen. Al de vorsten en heel het volk die het verbond waren aangegaan, gaven er gehoor aan dat ieder zijn slaaf en ieder zijn slavin vrij zou laten weggaan, zodat zij bij hen niet meer zouden dienen. Zij gehoorzaamden en lieten hen gaan. Daarna kwamen zij er echter op terug en lieten de slaven en de slavinnen terugkomen die zij vrij hadden laten weggaan, en onderwierpen hen weer als slaven en als slavinnen. Toen kwam het woord van de HEERE (JHWH) tot Jeremia van de HEERE (JHWH): Zo zegt de HEERE (JHWH), de God van Israël: Ik heb een verbond gesloten met uw vaderen, op de dag dat Ik hen uit het land Egypte leidde, uit het slavenhuis, en zei: Na verloop van zeven jaar moet ieder zijn Hebreeuwse broeder die zich aan u verkocht heeft, laten gaan.

Als hij u zes jaar gediend heeft, moet u hem vrij van u laten weggaan. Maar uw vaderen hebben niet naar Mij geluisterd en hebben hun oor niet geneigd. Ú hebt zich heden wel bekeerd en gedaan wat recht is in Mijn ogen door ieder voor zijn naaste vrijlating af te kondigen, en u hebt wel een verbond gesloten voor Mijn aangezicht in het huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, maar u bent er weer op teruggekomen en hebt Mijn Naam ontheiligd. Ieder heeft zijn slaaf en ieder zijn slavin laten terugkomen, die u overeenkomstig hun verlangen vrij had laten weggaan, en u hebt hen weer onderworpen om voor u tot slaven en tot slavinnen te zijn. Daarom, zo zegt de HEERE (JHWH): Ú hebt naar Mij niet geluisterd door vrijlating af te kondigen, ieder voor zijn broeder en ieder voor zijn naaste. Zie, dan kondig Ik voor u een vrijlating af, spreekt de HEERE (JHWH), voor het zwaard, voor de pest en voor de honger. Ik zal u tot een schrikbeeld stellen voor alle koninkrijken van de aarde. Ik zal de mannen die Mijn verbond hebben overtreden, die de woorden van het verbond dat zij voor Mijn aangezicht gemaakt hadden, niet uitgevoerd hebben, maken als het kalf dat zij in tweeën hebben gesneden en tussen de stukken waarvan zij zijn doorgegaan, namelijk de vorsten van Juda, de vorsten van Jeruzalem, de hovelingen, de priesters en de hele bevolking van het land, die allen tussen de stukken van het kalf zijn doorgegaan. Ja, Ik zal hen geven in de hand van hun vijanden en in de hand van hen die hen naar het leven staan. Hun dode lichamen zullen de vogels in de lucht en de dieren op de aarde tot voedsel zijn. Ook Zedekia, de koning van Juda, en zijn vorsten zal Ik geven in de hand van hun vijanden en in de hand van hen die hen naar het leven staan, te weten in de hand van het leger van de koning van Babel, dat nu bij u vandaan wegtrekt. Zie, Ik geef bevel, spreekt de HEERE (JHWH), en Ik zal hen naar deze stad terugbrengen. Zij zullen tegen haar strijden, haar innemen en haar met vuur verbranden. Ik zal van de steden van Juda een woestenij maken, zodat er geen inwoner meer zal zijn.

Dus toen de leiders van Israël en Juda zich van God afkeerden, tegen Hem zondigden en het volk waarover ze regeerden slecht behandelden, werden ze als vruchteloos beschouwd. De profeten noemden hen uitgedroogd en verdord, wat inhoudt dat hun koninkrijken vernietigd zouden worden. Dus toen Jesjoea de vruchteloze vijgenboom liet verdorren, gebruikte hij die boom om de toestand van de leiders van Israël te illustreren. Hij zei dat ze vruchteloos waren, dat ze zondigden tegen God en tegen hun volk, en dat ze vernietigd zouden worden. Direct na het verhaal van de vijgenboom, in Mattheüs 21, vertelt Jesjoea een gelijkenis, die deze interpretatie van de vijgenboom bevestigt. Hier is die gelijkenis:

Mattheüs 21:33-46

Luister naar een andere gelijkenis. Er was iemand, een heer des huizes, die een wijngaard plantte. Hij zette er een omheining omheen, groef er een wijnpersbak in uit en bouwde een toren. En hij verhuurde hem aan landbouwers en ging naar het buitenland. Toen de tijd van de vruchten naderde, stuurde hij zijn dienaren naar de landbouwers om zijn vruchten te ontvangen. En de landbouwers namen zijn dienaren, sloegen de één, doodden een ander, en stenigden een derde. Nogmaals stuurde hij andere dienaren, meer in aantal dan de eerste, en zij deden met hen hetzelfde. Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe en zei: Voor mijn zoon zullen zij ontzag hebben. Maar toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden zij onder elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis voor onszelf houden. Toen ze hem gegrepen hadden, wierpen zij hem buiten de wijngaard en doodden hem. Wanneer dan de heer van de wijngaard komen zal, wat zal hij met die landbouwers doen? Zij zeiden tegen Hem: Hij zal die kwaaddoeners een kwade dood doen sterven en zal de wijngaard aan andere landbouwers verhuren, **die hem de vruchten op hun tijd zullen geven.** Jezus (Jesjoea) zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik u dat **het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.** En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.

En toen de overpriesters en Farizeeën deze gelijkenissen van Hem hoorden, **begrepen zij dat Hij over hen sprak**. En zij probeerden Hem te grijpen, maar zij waren bevreesd voor de menigten, omdat die Hem voor een profeet hielden.

Hier zien we dus precies waar Jesjoea symbolisch naar verwees toen Hij de vijgenboom deed verdorren. De schriftgeleerden en de Farizeeën waren de leiders van het volk, en zij waren vruchteloos; ze zondigden en maakten misbruik van de mensen die onder hun hoede waren. Daarom zouden ze "verdorren", hun "koninkrijk" zou vernietigd worden.

Welke zonden begingen de overpriesters en de Farizeeën? Jesjoea zei dat ze de geboden van God loslieten en zich vasthielden aan de tradities van mensen (Markus 7:6-8). Hij zei dat ze de profeten zouden vervolgen en doden (Mattheüs 23:34) en dat ze de mensen een valse eed lieten afleggen (Mattheüs 23:16-22). Hij zei dat ze van buiten rechtvaardig leken, maar in werkelijkheid vol waren van hypocrisie en wetteloosheid (Mattheüs 23:28). Hij zei dat ze zware lasten op de mensen legden (Mattheüs 23:4) en hen buiten het Koninkrijk van God sloten (Mattheüs 23:13), en Hij zei tegen Zijn discipelen dat ze op hun hoede moesten zijn voor hun leringen (Mattheüs 16:12).

Deze acties lijken veel op de acties van de "verdorde bomen" uit Jeremia en Amos; deze Farizeeën toonden hun deugdzaamheid, maar negeerden in feite de Wet van God. Ze onderdrukten de mensen die ze moesten beschermen en voor wie ze moesten zorgen. Ze hechtten meer waarde aan hun eigen status en rijkdom dan aan het welzijn van Gods volk. En dus verklaarde Jesjoea, net als bij de profeten vóór hem, dat deze corrupte heersers vernietigd zouden worden. In 70 n.Chr., ongeveer veertig jaar later, ging deze profetie in vervulling toen de Romeinen Jeruzalem belegerden, de Tempel van Herodes verwoestten en de heerschappij van de corrupte Farizeeën en priesters een fatale slag toebrachten. Net zoals Hij had gedaan met de Assyrische en Babylonische legers, gebruikte God het Romeinse leger om het oordeel over de ontrouwe leiders van Israël te brengen.

Nu we de profetische en historische betekenis inzien van Jesjoea die de vijgenboom doet verdorren, laten we eens kijken wat Hij zei over geloof, twijfel en het verheffen van bergen.

Wat is Geloof?

Mattheüs 21:21-22

Maar Jezus (Jesjoea) antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

We kunnen in deze studie onmogelijk alles behandelen wat de Bijbel te zeggen heeft over geloof, maar in de context van dit verhaal zijn er enkele geloofselementen waarop we ons kunnen concentreren. In Mattheüs 21 maakt Jesjoea een tegenstelling tussen de Farizeeën en Zijn discipelen. Geloof was één van de dingen die de Farizeeën ontbraken:

Mattheüs 23:23-24

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en **het geloof**. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten. Blinde leiders, die de mug uitzift maar de kameel doorslikt.

Het Griekse woord voor geloof, *pistis*, komt van het woord *pisteuo*, wat geloven betekent. Dat woord staat in dit vers, dat ook naar de Farizeeën verwijst:

Johannes 5:42-47

... maar Ik ken u: u bezit zelf de liefde van God niet. Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader, maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen. Hoe kunt u geloven, u die eer van elkaar aanneemt en de eer van de enige God niet zoekt? Denk niet dat Ik u zal aanklagen bij de Vader; die u aanklaagt, is Mozes, op wie u uw hoop gevestigd hebt. Want als u Mozes **geloofde**, zou u Mij **geloven**; want hij heeft over Mij geschreven. Maar als u zijn Schriften niet **geloofd**, hoe zult u Mijn woorden **geloven**?

De Farizeeën en andere religieuze leiders geloofden dus niet in twee dingen: de geschriften van Mozes, dat wil zeggen de Wet van God, en de woorden van Jesjoea. Wat betekent het om in die dingen te geloven? Zoals de volgende verzen laten zien, betekent het geloof dat je gelooft dat de woorden van Mozes of Jesjoea waar zijn, wat resulteert in het gehoorzamen van die woorden.

Johannes 3:36

Wie in de Zoon **gelooft**, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op Hem.

1 Johannes 5:1-5

Ieder die **geloofd** dat Jezus (Jesjoea) de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden bewaren. Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last. Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons **geloof**. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die **geloofd** dat Jezus de Zoon van God is?

Jakobus 2:14-17

Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij **geloof** heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat **geloof** hem zalig maken? Als er nu een broeder of zuster zonder kleding zou zijn en gebrek zou hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u zou tegen hen zeggen: Ga heen in vrede, word warm en word verzadigd, en u zou hun niet geven wat het lichaam nodig heeft, wat voor nut heeft dat dan? Zo is ook het **geloof** als het geen werken heeft, in zichzelf dood.

De Farizeeën geloofden niet of hadden geen geloof in de geschriften van Mozes, of in de woorden van Jesjoea. Zoals we hebben gezien, leidt een waar geloof tot gehoorzaamheid. Het gebrek aan geloof van de Farizeeën zou dus tot ongehoorzaamheid hebben geleid. Met andere woorden, omdat ze Mozes niet geloofden, deden ze ook niet wat Mozes zei dat ze moesten doen. Hetzelfde gold voor hun gebrek aan geloof in Jesjoea. Omdat ze Jesjoea niet geloofden, deden ze ook niet wat Jesjoea hun opdroeg. Hun geloof was dood - net als de dode en verdorde bomen die geen goede vruchten voortbrengen (Mattheüs3:10). Maar het geloof dat Jesjoea opdroeg aan Zijn discipelen, was een levend geloof - een geloof dat goede werken voortbrengt. Wie dit soort geloof heeft, heeft God lief (1 Johannes 5:3), heeft de kinderen van God lief (1 Johannes 5:1-2), overwint de wereld (1 Johannes 5:4-5) en heeft eeuwig leven (Johannes 3:36). Geloof resulteert in een gezonde boom die goede vruchten draagt (Mattheüs7:17). Zoals we hierna zullen zien, is er een bepaald soort goede vrucht waar Jesjoea de nadruk oplegde.

Wat is Twijfel?

Geloof is een oprecht geloof dat resulteert in gehoorzaamheid. "Twijfel" - in het Grieks *diakrino* - wordt hier in Mattheüs 21 gebruikt als een term die in strijd is met het geloof:

Mattheüs 21:21

... Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had **en niet twijfelde**, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren.

Meestal denken we bij "twijfel" aan ongelooft. Dat is natuurlijk logisch; als geloof een geloof is dat resulteert in gehoorzaamheid, dan zou twijfel het tegenovergestelde zijn, ongelooft resulteert in ongehoorzaamheid. Maar de manier waarop de Bijbel deze term "twijfel" gebruikt, suggereert dat het zich richt op een specifieke manifestatie van ongelooft. Om dit punt te illustreren, volgen hier een paar andere verzen waar de Griekse term *diakrino* wordt gebruikt:

1 Korinthe 6:1-6

Durft iemand van u, die een geschil heeft met een ander, zijn recht te zoeken bij de onrechtvaardigen en niet bij de heiligen? Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als door u de wereld geoordeeld wordt, zou u dan ongeschikt zijn voor de meest onbeduidende rechtszaken? Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen? Hoeveel te meer dan alledaagse dingen? Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn. Tot beschaming zeg ik u dit. Is er dan onder u niemand die wijs is, zelfs niet één, die in staat zou zijn een oordeel te vellen in een **geschil** [*diakrino*] tussen zijn broeders? Integendeel, de ene broeder spant tegen de andere broeder een rechtszaak aan, en dat voor ongelovigen.

Jakobus 2:1-4

Mijn broeders, heb het geloof in onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias), de Heere der heerlijkheid, zonder aanzien des persoons. Want als in uw samenkomst een man zou binnenkomen met een gouden ring aan zijn vinger, in sierlijke kleding, en er kwam ook een arme man in haveloze kleding, en u zou hoog opzien tegen hem die de sierlijke kleding draagt, en tegen hem zeggen: Gaat u hier zitten op een mooie plaats, en u zou tegen de arme zeggen: Gaat u daar maar staan, of: Ga hier zitten bij mijn voetbank, hebt u dan niet onder elkaar een **onderscheid** [*diakrino*] gemaakt en bent u zo geen rechters geworden met verkeerde overwegingen?

Handelingen 15:7-9

En toen daarover een heftige woordenstrijd ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God lang geleden onder ons mij uitgekozen heeft, zodat de heidenen uit mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven. En God, de Kenner van de harten, heeft getuigenis aan hen gegeven door hun de Heilige Geest te geven, evenals aan ons; en Hij heeft geen **onderscheid** [*diakrino*] gemaakt tussen ons en hen, en heeft hun hart door het geloof gereinigd.

Uit deze verzen blijkt duidelijk dat dit woord *diakrino* meer inhoudt dan alleen twijfels hebben, en dat het iets specifiek is dan alleen ongehoorzaam zijn. Het zou niet veel zin hebben om het in één van deze teksten te vertalen als "twijfel" of "ongeloof". Dit woord lijkt eerder te duiden op soort van onderling conflict, van het slecht behandelen van mensen. Soms is die slechte behandeling gebaseerd op het feit dat ze rijk of arm zijn, of dat ze een Jood of een heiden zijn. Dit woord *diakrino* stamt af van het woord *krino*, wat oordelen betekent. We kunnen enkele voorbeelden van dit woord terugvinden in de volgende verzen:

Mattheüs 7:1-5

Oordeel [krino] niet, opdat u niet **geoordeeld** [krino] wordt; want met het oordeel waarmee u **oordeelt** [krino], zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. Waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op? Of, hoe zult u tegen uw broeder zeggen: Laat toe dat ik de splinter uit uw oog haal; en zie, er is een balk in uw eigen oog? Huichelaar, haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen.

Romeinen 2:1-5

Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen **oordeelt** [krino], want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen. En wij weten dat het oordeel van God in overeenstemming met de waarheid is over hen die zulke dingen doen. En u, o mens, die hen **oordeelt** [krino] die zulke dingen doen, en ze zelf ook doet, denkt u dat u aan het oordeel van God zult ontkomen? Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt? Maar in overeenstemming met uw hardheid en uw onbekeerlijke hart hoopt u voor uzelf toorn op tegen de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God,

Het is belangrijk om op te merken dat het woord *krino* niet altijd in een negatieve context wordt gebruikt; vaak wordt *krino* gebruikt om te verwijzen naar legitieme en goede oordelen (bijv. Mattheüs 19:28; Lukas 7:43; Johannes 8:16; Handelingen 15:19). Maar in deze specifieke verzen wordt de term gebruikt om een *hypocriet oordeel* aan te duiden, dat wil zeggen, een ander corrigeren voor een fout die de rechter zelf niet heeft gecorrigeerd. Zoals Paulus aangaf in de Romeinen, wordt verondersteld dat de goedheid van God ons tot *bekering* zou moeten leiden; we zouden de zonden uit ons eigen leven moeten verwijderen voordat we anderen voor hun zonden veroordelen. Daarom moeten we niet zo snel anderen veroordelen voor hun zonden, maar in plaats daarvan ernaar streven om ons te bekeren van onze eigen zonden en om anderen te vergeven die zich van hún zonden bekeren.

Dus deze "twijfel", in Mattheüs 21, lijkt te verwijzen naar dit gebrek aan berouw en vergeving, en naar de gretigheid om op hypocriete wijze andere gelovigen te veroordelen. Deze "twijfel" is waar de Farizeeën mee bezig waren, aangezien zij "huichelaars" waren die "iets prediken maar het zelf niet doen" (Mattheüs 23:3). Ze veronachtzaamden het recht, barmhartigheid en het geloof (Mattheüs 23:23); ze waren leiders "**die de mug uitziften maar de kameel doorslikten**" (Mattheüs 23:24). Ze brachten geen vruchten voort. Jesjoea daarentegen zegt dat we niet moeten twijfelen, geen onoprechte hypocrieten moeten zijn, maar geloof moeten hebben, oprecht geloven in God, Hem gehoorzamen en om elkaar rechtvaardig en nederig te behandelen. Dit geloofsconcept dat oprechtheid en vergeving inhoudt, sluit ook aan bij het idee om in het gebed te ontvangen waar je om hebt gevraagd, zoals we zullen zien in deel 2 van deze studie. Nu we de definities hebben voor het geloof en de twijfel, gaan we bekijken wat de Bijbel ons te zeggen heeft over het "verheffen van bergen".

Bergen Verheffen

Jesjoea zei: "Als u geloof had en niet twijfelde", dan "zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, zou dit gebeuren." Wat bedoelde Hij met het idee om een berg in de zee te werpen?

Laten we ons eerst concentreren op de tweede helft van deze actie: het in zee werpen. De Bijbel spreekt op verschillende plaatsen over dingen die in de zee worden geworpen. Het verwijst meestal naar het een obstakel dat God wil wegnemen. Toen Farao bijvoorbeeld de kinderen van Israël achtervolgde en probeerde om hen niet te laten ontsnappen uit Egypte, staat er in Exodus:

Exodus 15:4

De wagens van de farao en zijn leger **heeft Hij in de zee geworpen**. De besten van zijn officieren zijn verdronken in de Schelfzee.

Toen Jona probeerde weg te varen van Ninevé, om te ontsnappen aan zijn door God gegeven plicht om daar te prediken, hield God hem tegen door een walvis te sturen die hem terugbracht naar het vaste land. Jona zei:

Jona 2:3

Want U wierp mij de diepte in, in het hart van de zeeën ...

Toen Micha treurde dat het volk van God slecht was (Micha 7:2) en in duisternis woonde (Micha 7:8), terwijl hij zich verzette tegen Gods wil voor hen (Micha 6:8), zei hij het volgende:

Micha 7:19

Hij zal Zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult **al hun zonden werpen in de diepten van de zee**.

Dus of het obstakel voor Gods wil nu een boosaardige koning is, een opstandige profeet of de zonde zelf, beschrijft God de verwijdering van dat obstakel alsof het in zee wordt geworpen. Wat betekent het dan om een "berg" in zee te werpen?

Gewoonlijk wordt het idee van het verheffen van een berg, in Mattheüs 21, geïnterpreteerd als het tot stand brengen van iets dat onmogelijk lijkt, maar als we de andere Schriftgedeelten onderzoeken waarin sprake is van het verheffen van bergen, zien we dat deze uitspraak een diepere symbolische betekenis heeft. Bergen verzetten verwijst meestal naar het oordeel, dat leidt tot de verlossing voor Gods volk. Bijvoorbeeld:

Openbaring 8:8-9

En de tweede engel blies op de bazuin, en er werd iets als **een grote berg**, die van vuur brandde, **in de zee geworpen**. En het derde deel van de zee werd bloed. En het derde deel van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf. En het derde deel van de schepen verging.

Hier wordt een berg in zee geworpen als een daad van het oordeel van God. Dit oordeel maakt deel uit van een reeks oordelen die uiteindelijk resulteert in de heerschappij van God over de aarde (Openbaring 11:17-18), in een Koninkrijk waar "de dood er niet meer zal zijn, ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn." (Openbaring 21:4). Dit oordeel is dus een slechte zaak voor de zondaars, maar een goede zaak voor de rechtvaardigen. Psalm 46 maakt dit punt precies duidelijk:

Psalm 46:2-8

God is ons een toevlucht en kracht; Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden. Daarom zullen wij niet bevreesd zijn, al veranderde de aarde van plaats **en werden de bergen verzet naar het hart van de zeeën**. Laat haar water bruisen, laat het schuimen, laat de bergen beven door haar onstuimigheid. Sela. De beekjes van de rivier verblijden de stad van God, het heiligdom, de woningen van de Allerhoogste. God is in haar midden, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen. De heidenvolken tierden, de koninkrijken wankelden; Hij liet Zijn stem klinken: de aarde smolt weg. De HEERE (JHWH) van de legermachten is met ons; de God van Jakob is voor ons een veilige vesting. Sela.

Ook al brengt God het oordeel over de aarde – en daarbij bergen in de zee gooit - hoeft Gods volk niet bang te zijn. Dit oordeel wordt namens hen gedaan, om hen te redden van hun vijanden. Psalm 18 bevat ditzelfde idee:

Psalm 18:7-9

In mijn nood riep ik de HEERE (JHWH) aan, ik riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem vanuit Zijn paleis, mijn hulpgeroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren. Toen daverde en beefde de aarde, **de fundamenten van de bergen sidderden en daverden**, omdat Hij in toorn ontstoken was. Rook steeg op uit Zijn neus en vuur uit Zijn mond verteerde. Kolen worden daardoor aangestoken

Psalm 18:17-18

Hij stak Zijn hand uit van omhoog, Hij greep mij, Hij trok mij op uit grote wateren. Hij redde mij van mijn sterke vijand en van wie mij haatten, omdat zij machtiger waren dan ik.

Nogmaals, deze oordelen worden uitgevoerd om de vijanden van het volk van God te verwijderen. In het boek Zacharia vertelde God aan Zerubbabel, de gouverneur van Juda, dat Hij bergen zou verwijderen zodat Hij zijn weg niet zou versperren toen Zerubbabel probeerde om de Tempel van God te bouwen:

Zacharia 4:6-7

... Daarop antwoordde Hij en zei tegen mij: Dit is het woord van de HEERE (JHWH) tot Zerubbabel: Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de HEERE (JHWH) van de legermachten. Wie bent u, grote berg? Voor de ogen van Zerubbabel zult u een vlakte worden. Hij zal de sluitsteen aandragen onder luid geroep: Genade, genade zij hem!

Nogmaals, Gods doelen worden bereikt wanneer deze bergen worden verwijderd. We zien dit opnieuw wanneer Jesjoea spreekt over het verzetten van bergen in verband met het uitdrijven van demonen:

Mattheüs 17:14-20

En toen zij bij de menigte gekomen waren, kwam er iemand bij Hem, die voor Hem op de knieën viel en zei: Heere, ontferm U over mijn zoon, want hij is maanziek en heeft veel te lijden, want dikwijls valt hij in het vuur en dikwijls in het water. En ik heb hem bij Uw discipelen gebracht, maar zij konden hem niet genezen. Jezus [Jesjoea] antwoordde en zei: O ongelovig en ontaard geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn, hoelang zal Ik u nog verdragen? Breng hem hier bij Mij. En Jezus [Jesjoea] bestrafte hem, en de demon ging van hem uit; en het kind was vanaf dat moment genezen. Toen kwamen de discipelen bij Jezus [Jesjoea] en zeiden, toen zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven? Jezus [Jesjoea] zei tegen hen: Vanwege uw ongeloof, want voorwaar, Ik zeg u: **Als u een geloof had als een mosterdzaad, u zou tegen deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn.**

Dus als een persoon geloof heeft, kan hij de "onmogelijke" taak uitvoeren om een demon te verdrijven. Jesjoea volbracht deze "bergverheffende actie" door de demon te *bestrafen*. Jesjoea gebruikt ook bestraffingen om andere wonderen te doen, zoals het bestraffen en kalmeren van een storm, die de boot dreigde te laten zinken waarop Hij zich bevond (Mattheüs 8:23-27), en toen Hij de koorts bestrafte en de schoonmoeder van Simon genas (Lukas 4:38-41). Deze bestraffingen waren demonstraties van het gezag dat Jesjoea had over deze demonen, ziekten of stormen. Het waren ook vonnissen; de kracht van deze kwellingen werd vernietigd. In Mattheüs 17 zien we het resultaat van het bestraffen van deze demon, het verplaatsen van deze berg. De jongen werd genezen en het geloof in Jesjoea nam toe. Het Koninkrijk van God werd verder gebracht.

Dus, een berg in zee werpen verwijst niet naar iets willekeurig dat "onmogelijk" kan worden bereikt, maar specifiek naar de "onmogelijke" daad van het brengen van het oordeel en het verwijderen van de obstakels, die de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde verhinderen. Dit is ook waar het verdorren van de vijgenboom naar verwijst. Het is een daad van oordeel, maar het is noodzakelijk om het Koninkrijk van God verder te brengen. Bedenk dat Jesjoea in Zijn gelijkenis over de overpriesters en Farizeeën zei:

Mattheüs 21:43

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

De reden dat de onvruchtbare vijgenboom moest worden verwijderd, was dat er een vruchtbare boom op die plaats kon worden geplant. Om dezelfde reden wordt de berg verwijderd en in de zee geworpen, om de obstakels te verwijderen die Gods volk ervan weerhouden om Hem te dienen zoals Hij het had bedoeld. In het geval van Zerubbabel werden de bergen verwijderd zodat hij de bouw van de Tempel kon voltooien; in het geval van de discipelen werden bergen verwijderd zodat ze het Evangelie konden prediken. De discipelen werden geconfronteerd met heel veel obstakels, veel bergen, terwijl ze het Evangelie van het Koninkrijk verkondigden: ze werden gearresteerd (Handelingen 4:3) en kregen opdracht om te stoppen met prediken (Handelingen 4:18). Ze werden gevangengezet (Handelingen 5:18), gelasterd en valselijk beschuldigd (Handelingen 6:13), en zelfs ter dood gebracht (Handelingen 7:58-60). Maar God verwijderde veel van deze obstakels van hun pad: Hij liet ze vrij komen uit de gevangenis (Handelingen 5:19), of liet ze nog verder prediken vanuit hun gevangenis (Filippenzen 1:12-14); soms verlost Hij hen van de dood zodat zij konden blijven prediken (Handelingen 14:19-21); Hij trof Herodes Agrippa, die hen vervolgde (Handelingen 12:1-5), met een ziekte, zodat hij stierf (Handelingen 12:20-24); Hij nam zelfs één van hun meest gevreesde tegenstanders, Paulus, en bekeerde hem tot hun eigen kant (Handelingen 8:3; Handelingen 9)! God zorgde voor het oordeel namens Zijn getrouwe apostelen; Hij verplaatste bergen omwille van hen.

Er is nog een onderwerp dat we moeten behandelen, en dat is wat Jesjoea bedoelde met "[alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.](#)" We zullen dat onderwerp behandelen in deel 2 van deze serie. We hopen je daar weer te zien.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](https://twitter.com/119Ministries#(USA))